

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11T/29/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210010114
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2012:4210010114.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému Y. K., narodený XX.X.XXXX, pre pokus zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 odsek 1, § 20 k § 155 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 20.2.2012, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eriky Jóbovej a z členov Mgr. Ervína Hencza a Vojtecha Nagya takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Y. K., narodený XX.X.XXXX v G., Maďarská republika, trvale bytom V., F. H. út XX, Maďarsko, štátny občan Maďarska, na slobode,

je v i n n ý , ž e

1)
po tom, ako Y. H. dňa 4. októbra 2009 v čase okolo 19.30 hodine na požiadanie svojej priateľky D. H. v Komárne na ulici Pohraničnej na parkovisku pred reštauráciu K. nasadol do osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia 1,9 TDi, evidenčné číslo Z.-XXX, v ktorom vozidle už sedel právoplatne odsúdený G. K., obvinený Y. K. a právoplatne odsúdený Y. H. s tým, že poškodeného Y. H. odvezú domov do Patiniec, cestou v obci Iža vodič motorového vozidla obvinený Y. K. odbočil z hlavnej cesty smerom k hrádzi k Dunaju, následne pri odľahlom mieste zastavil vozidlo, po čom poškodeného Y. H. právoplatne odsúdený G. K. vytiahol z motorového vozidla, a všetci traja, to jest obvinený Y. K., právoplatne odsúdený G. K. a právoplatne odsúdený Y. H. ho začali biť a kopať po celom tele, následne poškodeného nechali na mieste bitky, čím poškodenému Y. H. spôsobili mnohopočetné zranenia lokalizované na hlave, tvári, krku, chrbte a dolných končatinách, a to otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice s natiahnutím väzov, mnohopočetné pohmoždenie tváre s krvnými výronmi na čele, lícach a v spánkovej oblasti obojstranne, pohmoždenie oboch strán hrudníka, rozsiahly krvný výron na sedacom svale a ľavom stehne, ktoré zranenia si vyžiadali hospitalizáciu a liečenia od 5.10.2009 do 21.10.2009, pričom pri takto vedenom útoku mohlo dôjsť k vzniku zranení ťažkého charakteru,

2)
bezprostredne po zbití poškodeného Y. H., to jest dňa 4. októbra 2009 v čase okolo 19.35 hodine v Iži obvinený Y. K. pred nasadnutím do motorového vozidla povedal na zemi ležiacemu poškodenému Y. H., že ak túto udalosť nahlási na políciu, tak ho dá zbiť,

t e d a

1)
spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví, k dokonaniu trestného činu však nedošlo,

2)
iného hrozbou násilia nútil, aby niečo opomenul,

č í m s p á c h a l

1)
pokus zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 odsek 1, § 20 k § 155 odsek 1 Trestného zákona,

2)
zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j), § 41 odsek 1, odsek 2, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienené odkladá a zároveň ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno e) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodeného Y. H. narodený XX.X.XXXX, bytom K., O. rad 98 s jeho nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokurátorka v Komárne podala obžalobu na Y. K. pre pokus zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 odsek 1, § 20 k § 155 odsek 1 Trestného zákona a pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný spáchaniu skutkov v prípravnom konaní čiastočne priznal. Vtedy uviedol, že poškodenému dal len 1-2 facky. Uviedol tiež, že po bitke asi povedal poškodenému, že keď toto nahlási na políciu, dostane ďalšiu bitku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď. Uviedol, že bol práve u G. K., kde bol aj Y. H. a D. H.. Vtedy poškodený K. a H. posielal výhražné sms-ky a preto sa dohodli s poškodeným, že sa stretnú v Komárne a porozprávajú sa o týchto záležitostiach. Stretli sa pred políciou, kde poškodený prisľúbil, že už nebude obťažovať H.. Následne poškodený požiadal obžalovaného, aby ho zaviezol domov. Všetci si sadli do auta. Vedľa obžalovaného sedela H. a na zadnom sedadle medzi K. a H. sedel poškodený. Títo traja sa počas cesty pohádali. Keď došli do prvej dediny, poškodený mu povedal, aby sa niekde zastavil. On vozidlo odstavil. Poškodený, K. a H. začali sa biť už v aute a pokračovali mimo auta. H. z auta nevystúpila. Tvrdil, že on sa do bitky nezapojil, len sa snažil ich rozdeliť. Po bitke poškodený zostal na mieste a vykrikoval mu, že ani nevôjde do Komárne, nechá ich zbiť a vec nahlási na políciu. On na to len toľko povedal, že aj on môže poškodeného nechať zbiť a nahlásiť na políciu.

Poškodený Y. H. uviedol, že dňa 4.10.2009 sa pohádal so svojou priateľkou H.. Vymienili si sms-ky. Písala mu, aby sa stretli. Vylákala ho k autu, kde na neho čakali K., H. a obžalovaný. Navrhli mu, aby išli spoločne na pivo. On s tým nesúhlasil a oni na to povedali, aby sa medzi sebou nehádali, že ho zoberú domov. Avšak aj cestou vo vozidle sa hádali, že ako bude s H.. H. navigovala obžalovaného a povedala mu, kde má odbočovať. K. začal biť poškodeného už v aute. Keď sa auto zastavilo, vykopli poškodeného z auta. On vypadol do jarku. Vtedy obžalovaný, K. aj H. prišli k nemu a začali ho udierať,

kopať do neho. Nevylúčil ani to, že mali nejaký gumený obušok, lebo mal veľké zranenia. Potom mu zobrali mobilné telefóny, aby nemohol vyvolať pomoc. Poznamenal, že po úderoch spadol na zem a tam ho všetci kopali a bili na nohách, na tvári, všade. Predtým než odišli, obžalovaný mu povedal, že ak toto sa pokúsi ohlásiť na políciu, tak ho nechá zbiť.

Svedok G. K. uviedol, že dňa 4.10.2009 všetci sa stretli. Boli pod vplyvom alkoholu. On určite bol pod vplyvom alkoholu. Poškodený ich poprosil, aby ho zobrali domov, cestou sa zastavili a keď boli už vonku všetci, tak poškodený dostal pár faciek a kopancov. Tvrdil, že obžalovaný bol ako vodič, on s tým nemá nič spoločné. Poškodeného zbili on a H.. Poznamenal, že predtým než vystúpil z auta, sa pohádali s poškodeným.

Svedok Y. H. uviedol, že boli u K., on, obžalovaný a H.. Išli do Komárna s autom za poškodeným. On ich zavolať tým, že ich dá zbiť. Oni tam išli preto, aby tento problém vyriešili. Stretli sa na ulici Pohraničnej. Potom zavolať poškodeného do auta, že ho zoberú domov. Chceli v aute vyriešiť problém. Išli smerom na Ižu. Tvrdil, že v aute sa medzi sebou nerozprávali. Potom sa na ceste zastavili na bitku. Obžalovaný sa zastavil sám. Okrem H. všetci vystúpili z auta. Potom čo z auta vystúpili, všetci traja zbili poškodeného. V skutočnosti poškodeného z auta vystrčil K.. Poškodeného bili rukami a kopali do neho. Potom odišli s autom a poškodeného nechali na mieste bitky.

Svedkyňa D. H. pri výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že dňa 4.10.2009 bola u G. K., kde boli prítomní aj obžalovaný a Y. H.. Počas tej návštevy poškodený jej vypisoval sms-ky, v ktorých jej nadával, aj sa jej vyhrážal. Ona to povedala K. a on potom zavolať poškodenému. Vtedy sa poškodený dohodol s K., že sa stretnú v Komárne. Všetci si sadli do auta. S autom zaparkovali pred reštauráciou K. na Pohraničnej ulici v Komárne. Následne išli pred budovu polície a tam sa stretli s poškodeným. Následne išli k autu. Vtedy K., H. a K. povedali poškodenému, že chcú sa s nim porozprávať, on s tým súhlasil a nasadol si dobrovoľne do auta. Išli smerom na Ižu. Odbočili smerom na „Leányvár“. Tam všetci okrem poškodeného vystúpili z auta. Poškodený nechcel vystúpiť auta, tak ho H. s K. vyťahli. Potom ho hneď začali biť. Bitku v skutočnosti nevidela, lebo sedeli v aute, iba počula ako bijú poškodeného a ako poškodený kričí. Keď skončili s bitkou, pred odchodom obžalovaný povedal poškodenému, že nech toto nesúsi povedať na políciu, lebo ho ešte dobije. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď a tvrdila, že obžalovaný na začiatku bitky nevystúpil z auta. Keď však počul, že poškodený kričí, tak vystúpil a išiel ich rozobrať. Tvrdila, že pred odchodom poškodený vykrikoval niečo za nimi, obžalovaný na to odpovedal, ale nepamätá sa na to čo odpovedal.

Tlmočník A. G. uviedol, že na tento konkrétny prípad sa už nepamätá. Keď je pribratý do konania ako tlmočník, tak od slova do slova pretlmočí to čo vypočúvaná osoba hovorí a následne to vyšetrovateľ napíše. Potom napísanú zápisnicu pretlmočí a keď vypočúvaná osoba požiada o opravu, tak to tiež pretlmočí vyšetrovateľovi. Pretlmočí aj poučenie ako aj uznesenie, ktoré sa doručuje.

Vyšetrovateľ Policajného zboru F.. D. H. uviedol, že na prípad obžalovaného sa už nepamätá. Ale pri výsluchu obvineného, ktorý neovláda slovenský jazyk, postupuje tak, že automaticky priberie do konania tlmočníka z jazyka, ktorý obvinený ovláda. Doručí mu uznesenie o vznesení obvinenia, ktorého obsah pretlmočí tlmočník a obvinený po príslušnom poučení sa vyjadrí ku skutku. Tlmočník tlmočí priebežne a to čo pretlmočil, zapíše do zápisnice. Po skončení výsluchu zápisnica sa pretlmočí a následne sa podpíše. Uviedol ďalej, že on nikdy nezasahuje do výpovede vypočúvaného.

Vyšetrovateľka Policajného zboru S.. M. G. uviedla, že na trestnú vec obžalovaného sa nepamätá. Keď je však v zápisnici o jeho výsluchu uvedené, že bola tam ako prítomná osoba, tak to znamená, že bola prítomná pri prečítaní zápisnice a pri podpise zápisnice. Keď vypočúvaná osoba namieta obsah zápisnice a žiada opravy, tak jej kolega zápisnicu opraví alebo doplní a keď je tam prítomný tlmočník, pretlmočí aj opravenú alebo doplnenú zápisnicu.

Z lekárskeho potvrdení a zo znaleckého posudku znalca z odboru chirurgie S.. K. N. vyplýva, že poškodený pri incidente utrpel otras mozgu ľahkého stupňa, ktorý bol spojený s krátkodobým bezvedomím poškodeného, bolesťami hlavy, závratmi a pocitom na zvracanie. Poškodený utrpel tiež podvrtnutie krčnej chrčtice s natiiahnutým väzov a následnou funkčnou blokádou medzi lebku a prvým krčným stavcom. Poškodený má tiež mnohopočetné pohmoždenia tváre lokalizované v okolí pravého a ľavého oka. Tieto boli spojené s viditeľnými rozsiahlymi krvnými výronmi v hornom a dolnom očnom

viečku, pravého aj ľavého oka, pričom krvný výron v okolí pravého oka a lícnej kosti bol väčší a zasahoval aj pod očnú spojivku pravého oka. Na tvári poškodeného boli rôzne veľké krvné výrony, a to na čele, líca, v spánkovej oblasti vpravo i vľavo. V ľavej spánkovej oblasti a v oblasti uhla dolnej čeľuste boli u poškodeného viditeľné aj odreniny kože. Odreniny kože sa nachádzali aj na pravej strane tváre v spánkovej oblasti a na lícnej kosti. Poškodený utrpel aj pohmoždenie oboch strán hrudníka na dolnej časti hrudníka vpravo aj vľavo, boli prítomné krvné výrony ako dôsledok fyzického násillia. Na chrbte poškodeného boli evidentné mnohopočetné krvné podliatiny a to v dôsledku pohmoždenia mäkkých tkanív. V pravej sedacej oblasti bol viditeľný rozsiahly pozdĺžny krvný výron a podobný bol aj na hornej vonkajšej tretine ľavého stehna. Popísané zranenia boli spôsobené opakovaným fyzickým násillím. Útok voči poškodenému smeroval prevažne na jeho hlavu, kde sa nachádzajú dôležité orgány a mohlo u poškodeného ľahko dôjsť nielen k tým zraneniam ktoré boli zistené, ale aj k zraneniam ľahkého charakteru. Najpravdepodobnejším mechanizmom vzniku zranení bolo viacero úderov pästou do tváre poškodeného. Následkom úderov do tváre musel poškodený spadnúť na zem, kde bolo voči nemu pokračované v násillí tak, že bol opakovane kopaný do tela a hlavy. Zranenia poškodeného nemohli byť spôsobené údermi otvorenou dlaňou. V takom prípade by mu vznikli úplne iné zranenia. Taktiež sa nemohlo jednať o násillie trvajúce voči poškodenému v trvaní približne 5 minút. Poškodený bol hospitalizovaný a po vylúčení komplikácií po poranení v dobrom zdravotnom stave bol prepustený do domáceho liečenia. Pre bolesti však nemohol vykonávať žiadne ľahšie fyzické práce. Poškodený bol práceneschopný od 5.10.2009 do 21.10.2009. Po zranení poškodeného bola vyhotovená fotodokumentácia, ktorú mal znalec tiež k dispozícii pri vypracovaní znaleckého posudku.

V spise sa nachádzajú aj prepisy SMS správ, ktoré posielal poškodený svedkyňi H. a z ktorých vyplýva, že nebol medzi nimi najlepší vzťah.

Súd ďalej zistil, že G. K. a Y. H. boli rozsudkom tunajšieho súdu číslo 3T 14/2010-201 zo dňa 15.4.2010 právoplatne uznaní za vinného za skutok uvedený v bode 1 tohto rozsudku a boli im uložené súhrnné nepodmienečné tresty odňatia slobody. Súd schválil dohodu o vine a treste, ktorú menovaní uzavreli Okresnou prokurátorkou v Komárne.

Súd ďalej zistil, že obžalovaný na území Slovenskej republiky nebol doposiaľ súdne trestaný.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutky sa stali tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, a dopustil sa ich obžalovaný. Súd upravil len skutok v bode 1 z dôvodu, že medzčasom G. K. a Y. H. boli právoplatne odsúdení, takže namiesto „samostatne stíhaný Y. H. a samostatne stíhaný G. K.“ bolo potrebné uviesť „právoplatne odsúdený Y. H. a právoplatne odsúdený Y. H.“.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní popieral spáchanie skutkov. V prípravnom konaní rukou napísal vo svojom materinskom jazyku, ako sa stali podľa neho skutky. Jeho opis skutkov sa korešponduje s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Pri výsluchu pred vyšetrovateľom sa však priznal k spáchaniu skutkov a sťažnosť proti uzneseniu o vznesení nepodal. Jeho obrana, že zápisnica o jeho výsluchu pred vyšetrovateľom mu nebola pretlmočená ako ani uznesenie o vznesení obvinenia, a on si myslel, že zápisnica o jeho výsluchu obsahuje to, čo rukou napísal, bola vyvrátená výpoveďami tlmočníka, vyšetrovateľa a vyšetrovateľky. Obžalovaný je v plnom rozsahu usvedčený zo spáchania skutku v bode 1 s výpoveďou poškodeného a svedka Y. H., ktorí zhodne uviedli, že obžalovaný sa rovnako zúčastnil útoku proti poškodenému, ako H. a K..

Svedok G. K. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že obžalovaný útoku na poškodeného sa nezúčastnil. Počas bitky sedel v aute. Jeho výpoveď podľa názoru súde však nie je možné považovať za vierohodnú, a to z dôvodu, že menovaný spolu aj s Y. H. boli právoplatne odsúdení za totožný skutok ako je uvedený v bode 1 rozsudku a v konaní o návrhu Okresnej prokurátorky v Komárne na schválenie o dohody o vine a treste, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod číslom 3T 14/2010 sa menovaný v plnom rozsahu priznal k spáchaniu skutku zo všetkými jeho detailmi vzťahujúcimi sa aj na obžalovaného K.. Svedkyňa H. v prípravnom konaní usvedčovala obžalovaného zo spáchania oboch skutkov. Tvrdila vtedy, že obžalovaný sa tiež zúčastnil na útoku na poškodeného a usvedčovala ho aj zo spáchania skutku v bode 2, keď uviedla, že počula, že pred odchodom obžalovaný povedal poškodenému, že nech neskúsi toto povedať na polícii, lebo ho dobije. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď, tvrdiac, že obžalovaný počas bitky sedel v aute a on vtedy vystúpil a chcel rozobrať bijúcich,

keď počul kričať poškodeného. Tvrdila tiež, že nevie uviesť čo povedal obžalovaný poškodenému pred odchodom. Svedkyňa si nevedela vysvetliť rozdielnosti vo svojich výpovediach, tvrdila, že vyšetrovateľ nenapísal do zápisnice to čo ona povedala. Zápisnicu však prečítala a podpísala a nežiadala o jej opravu. Motívom zmeny výpovedi mohla byť v jej prípade skutočnosť, že ako to obžalovaný sám potvrdil, s H. úzko spolupracuje, zvykne mu tlmočiť, teda majú medzi sebou priateľský vzťah. Súd považoval za vierohodnú výpoveď svedkyne H. z prípravného konania.

Skutočnosť, že poškodený bol surovo zbitý obžalovaným K. a H. svedčia nielen svedecké výpovede, lekárske správy a znalecký posudok, ale aj fotodokumentácia o zraneniach poškodeného. Je zarážajúce, že obžalovaný, K., H. a H. nechali poškodeného v takom hroznom stave na opustenom mieste bez pomoci.

Ako to zo znaleckého posudku znalca z odboru chirurgie vyplýva, zranenia poškodeného mohli vzniknúť údermi a kopnutiami do hlavy a tela. V prípade intenzívnejších útokov, by mohli vzniknúť aj závažnejšie zranenia, teda ťažká ujma na zdraví.

Obžalovaný svojim konaním v bode 1 naplnil všetky znaky skutkovej podstaty pokusu zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 odsek 1, § 20 k § 155 odsek 1 Trestného zákona.

Čo sa týka skutku v bode 2 obžalovaný v prípravnom konaní sa priznal k spáchaniu skutku a je usvedčený výpoveďami poškodeného ako aj výpoveďou svedkyne H. z prípravného konania. Bolo preukázané, že obžalovaný hrozbou násilia nútil poškodeného, aby niečo opomenul a dopustil sa tým zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona.

Pri určení druhu a výmery trestu, súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok zavinenie, pohnútku, prifaňujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd za poľahčujúcu okolnosť považoval skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním zločinov viedol riadny život. Na území Slovenskej republiky nebol súdne trestaný. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov, preto podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona mu bolo potrebné uložiť úhrnný trest. Vzhľadom však na to, že ide o úmyselné trestné činy a v oboch prípadoch ide o zločiny, ktoré sú spáchané dvoma skutkami, v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a súd mal uložiť páchatelovi trest na jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Dolná hranica takto zvýšenej trestnej sadzby pri prípade obžalovaného by bola osem rokov a osem mesiacov. Súd v danom prípade bol toho názoru, že prihliadnuc na okolnosti prípadu ako aj na osobu obžalovaného, takýto trest by bol pre neho neprimerane prísny, preto rozhodol aplikovať ustanovenie § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu. Súd uložil obžalovaného úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému. Takýto trest považoval za dostatočný za dosiahnutie nápravy u obžalovaného.

Poškodený na hlavnom pojednávaní si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 3.000.- Eur a predložil súdu aj písomnosti, ktoré čiastočne potvrdzujú jeho nárok. Vzhľadom však na to, že za škodu spôsobenú poškodenému nezodpovedá obžalovaný sám, ale spolu so spolupáchateľmi G. K. a Y. H., ktorí v rozsudku tunajšieho súdu 3T 14/2010 zo dňa 5.4.2010 neboli zaviazaní k náhrade škody, súd nezaviazal ani obžalovaného Y. Pásztoru k škody, nakoľko bol toho názoru, že škodu majú páchatelia nahradiť spoločne a nerozdielne. Preto poškodeného so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.